

การพัฒนาแบบฝึกทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาการสอน
ภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
The Development of English Writing Skill Exercises for the Students
in Teaching English Program in Faculty of Education Phranakhon Si
Ayutthaya Rajabhat University

ภัทร หลั่งประยูร Patthaporn Langprayoon^๑

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย คือ ๑) เพื่อสำรวจข้อผิดพลาดด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ๒) เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ๓) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะ โดยมีประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสำรวจข้อผิดพลาดด้านการเขียนภาษาอังกฤษ แบบฝึกทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษ แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สูตรการหาประสิทธิภาพ E_1/E_2 และ สถิติ t-test independent ผลการวิจัยพบว่า ข้อผิดพลาดด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ที่ผิดพลาดมากที่สุดได้แก่ Conjunction คิดเป็นร้อยละ ๗๗.๗๖ และ ข้อผิดพลาดด้านการเขียนภาษาอังกฤษน้อยสุดได้แก่ Present perfect คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๗๖ ผลการพัฒนาแบบฝึกทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพโดยเฉลี่ย ๘๓.๔๘/๘๓.๘๗ โดยมีค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ ๘๓.๔๘ และค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ ๘๓.๘๗ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ๘๐/๘๐ ที่ตั้งไว้ทุกแบบฝึกทักษะ ผลการทดลองใช้แบบฝึกทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษพบว่า นักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะมีทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกทักษะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

คำสำคัญ: แบบฝึกทักษะ, การเขียนภาษาอังกฤษ

Abstract

Three purposes of this research are 1) to survey errors in writing from Teaching English Program students 2) to develop of English writing exercises for the students in Teaching English Program 3) to compare English writing skill achievement in pretest and posttest. The participants in this research were students in Teaching English Program in Faculty of Education Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University. The materials of research were survey of error in writing form, English writing skill exercises and pretest- posttest questions. The statistic of research were percentage, mean, standard deviation, E_1/E_2 and t-test independent. The results of research found that Conjunction is the most error in writing (77%) 72 students did some errors in this part. The least error in writing was using Present Perfect Tense (23.76%) Only 22 students faced this problem in writing. The average of results of development of English writing skill exercises was 83.48/83.87. The Effective of Process (E_1) was 83.48 and The Effective of Result (E_2) was 83.87 which was higher than the standard 80/80 for every exercise. The finding of this research found that the achievement level of post-test of Teaching English Program students who practice their wring by using the writing exercise is higher than the pre-test with a statistic significant figure at 0.05

Keyword: Exercises, English Writing Skill

บทนำ

การเขียนมีความสำคัญเนื่องจากเป็นรูปแบบหนึ่งของการสื่อสารที่เป็นลายลักษณ์อักษร และเป็นสิ่งที่ช่วยให้เราสามารถสื่อสารกับผู้คนจากทั่วทุกมุมโลก โดยเฉพาะการเขียนภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษากลางในการสื่อสารนั้นนับเป็นสิ่งสำคัญมากยิ่งขึ้น เนื่องจากภาษาอังกฤษนั้นนับเป็นหนึ่งในหกของภาษาราชการของสหประชาชาติ ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาที่นิยมใช้อย่างกว้างขวาง เช่น หนังสือคู่มือ หนังสือพิมพ์ จดหมาย อีเมลล์และรวมถึงข้อมูลต่างๆ จะถูกเขียนเป็นภาษาอังกฤษ คนหลายพันล้านคนพูดและเขียนภาษาอังกฤษได้อย่างน้อยในระดับพื้นฐาน ดังนั้นทักษะการเขียนเป็นภาษาอังกฤษจึงเป็นเรื่องสำคัญที่นักศึกษาจำเป็นต้องเรียนรู้และพัฒนาทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษให้ดียิ่งๆ ขึ้นไป

จากความสำคัญของการเขียนภาษาอังกฤษ สิ่งที่เป็นองค์ประกอบอย่างหนึ่งคือ ทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งมีความจำเป็นต่อการทำงาน รวมถึงต่อการศึกษาเป็นอย่างมากในปัจจุบัน กล่าวคือ ในด้านการประกอบอาชีพ การเขียนเป็นสิ่งจำเป็นในหลากหลายสาขาอาชีพทั้งด้านธุรกิจ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านวิทยาศาสตร์ ความบันเทิง การบิน การทูต และอื่นๆ นอกจากนี้ทักษะด้านการเขียนยังมีความจำเป็นต่อนักศึกษาในหลากหลายสาขา เช่น ในด้านวิศวกรรมศาสตร์ นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ ควรมีความรู้เกี่ยวกับการเขียนเชิงเทคนิค เนื่องจากอาจต้องเขียนเอกสารทางเทคนิคต่างๆ ในด้านวิทยาศาสตร์ นักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์อาจต้องเขียนเอกสารวิจัย สำหรับการเขียนบทความวิจัย ทั้งนี้เอกสารวิจัยที่เขียนเป็นภาษาอังกฤษไม่ควรมีข้อผิดพลาดในการสะกดและไวยากรณ์ หากนักศึกษามีปัญหาด้านการเขียน อาจจะไม่สามารถเขียนได้อย่างถูกต้อง ซึ่งจากการศึกษางานวิจัยต่างๆพบว่า นักเรียนนักศึกษามีปัญหาด้านการเขียนภาษาอังกฤษ และจากการศึกษา วิจัยการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษพบว่า ทั้งนักเรียนและนักศึกษาไทยมีความผิดพลาดด้าน ไวยากรณ์และโครงสร้าง รวมถึงการใช้เครื่องหมายวรรคตอน การใช้อักษรตัวใหญ่ และการสะกดคำ การใช้คำไม่ตรงกับบริบท การใช้รูปแบบกริยาไม่ถูกต้อง และการใช้คำหน้าคำนามผิด (เกศินี บำรุงไทย, ๒๕๕๔: ๕๔) และจากการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดด้านการเขียนของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษของ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา พบว่านักศึกษามีความผิดพลาดในหลายด้าน เช่น การใช้คำเชื่อม (conjunction) การใช้ articles การใช้คำบุพบท (preposition) การใช้ตัวพิมพ์ใหญ่ และการเลือกใช้คำศัพท์ เป็นต้น (Langprayoon, 2559: 171) ซึ่งจากปัญหาที่เกิดขึ้นดังกล่าว การใช้นวัตกรรมที่จะนำมาช่วยในการแก้ปัญหาของการขาดทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาได้นั้นคือ แบบฝึกทักษะ เพราะแบบฝึกทักษะเป็นนวัตกรรมและสื่อการเรียนการสอน ที่สามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อฝึกปฏิบัติ ฝึกทักษะ เพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจต่าง ๆ ของนักศึกษาให้มีทักษะความสามารถที่ดียิ่งขึ้น โดยที่นักศึกษาสามารถฝึกปฏิบัติและทบทวนความรู้ได้ด้วยตนเองในเรื่องที่ทำการศึกษาค้นคว้าความรู้มาแล้วจากการทำแบบฝึกทักษะ โดยนักศึกษาสามารถฝึกปฏิบัติและทบทวนความรู้ได้อย่างไม่จำกัดจำนวนครั้ง ในทุกเวลาและทุกสถานที่ สามารถพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาได้อย่างต่อเนื่องจากการเรียนรู้เนื้อหาสาระแล้วก็มาทำแบบฝึกต่างๆ เพื่อเป็นการตรวจสอบวัดความรู้ความเข้าใจ ทักษะที่ได้รับว่าได้รับว่ามีมากน้อยเพียงใด นักศึกษายังต้องฝึกปฏิบัติกับแบบฝึกทักษะใน

ทักษะได้อีกบ้างเพื่อให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ได้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ (บริบูรณ์ ชอบทำดี, ๒๕๕๙: ๘๙)

จะเห็นได้ว่าความสำคัญของการเขียนภาษาอังกฤษนับเป็นสิ่งหนึ่งที่สามารถช่วยให้นักศึกษาสามารถติดต่อสื่อสาร ช่วยในการเรียนการสอนและช่วยพัฒนาตนเองให้ได้มากยิ่งขึ้น แต่นักศึกษาก็ยังขาดทักษะในการเขียนภาษาอังกฤษในหลายด้าน ซึ่งแบบฝึกทักษะเป็นนวัตกรรมที่สามารถนำมาช่วยแก้ไขปัญหานี้ให้กับนักศึกษาได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีแนวคิดในการพัฒนาแบบฝึกทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา เพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษาได้พัฒนาศักยภาพและสามารถนำเอาทักษะที่ได้รับจากการฝึกกับแบบฝึกทักษะไปใช้ในการเรียนการสอนและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

วัตถุประสงค์การวิจัย

๑. เพื่อสำรวจข้อผิดพลาดด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
๒. เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
๓. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนาแบบฝึกทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา โดยมีขั้นตอนในการวิจัยดังต่อไปนี้

๑. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - ๑.๑ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาจำนวน ๑๕๐ คน
 - ๑.๒ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสำรวจข้อผิดพลาดด้านการเขียนภาษาอังกฤษ ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาจำนวน ๑๐๘ คน ซึ่งขนาดกลุ่มตัวอย่างได้มาจากการคำนวณโดยใช้โปรแกรม Taro Yamane และวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างจะใช้วิธีการแบบอย่างง่ายด้วยการจับฉลาก
 - ๑.๓ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองแบบฝึกทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษ ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาจำนวน ๓๐ คน
๒. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือการวิจัย คือ การพัฒนาแบบฝึกทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษ ดังนี้

๒.๑ ศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะและการเขียนภาษาอังกฤษ แล้วนำข้อมูลที่ได้เกี่ยวกับการเขียนภาษาอังกฤษมาพัฒนาเป็นแบบสำรวจข้อผิดพลาดด้านการเขียนภาษาอังกฤษ

๒.๒ ประชุมกลุ่มย่อย (focus group) อาจารย์ประจำสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ และอาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา เพื่อทำการวิเคราะห์แบบสำรวจข้อผิดพลาดด้านการเขียนภาษาอังกฤษ

๒.๓ นำแบบสำรวจข้อผิดพลาดด้านการเขียนภาษาอังกฤษไปทดลองใช้ (try out) กับนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน ๑ คน แล้วนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไข หลังจากนั้นก็นำแบบสำรวจไปทดลองใช้กับนักศึกษาจำนวน ๑๐ คน อีกครั้งเพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบสำรวจข้อผิดพลาดด้านการเขียนภาษาอังกฤษแล้วนำข้อมูลที่ได้จากการทดลองใช้มาแก้ไข

๒.๔ นำแบบสำรวจข้อผิดพลาดด้านการเขียนภาษาอังกฤษไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาจำนวน ๑๐๘ คน แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษ

๒.๕ นำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสำรวจข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษกับกลุ่มตัวอย่างและข้อมูลจากการศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะมาพัฒนาเป็นแบบฝึกทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษและพัฒนาแบบทดสอบก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน

๒.๖ ประชุมกลุ่มย่อย (focus group) อาจารย์ประจำสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ อาจารย์ประจำสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะครุศาสตร์ และอาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา เพื่อทำการวิเคราะห์แบบฝึกทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษและพัฒนาแบบทดสอบก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน

๒.๗ นำแบบฝึกทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษไปทดลองใช้ (try out) กับนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน ๑ คน แล้วนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไข หลังจากนั้นก็นำแบบฝึกทักษะไปทดลองใช้กับนักศึกษาจำนวน ๑๐ คน อีกครั้งเพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบฝึกทักษะแล้วนำข้อมูลที่ได้จากการทดลองใช้มาแก้ไข

๓. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือการวิจัย คือ ขั้นตอนการทดลองใช้แบบฝึกทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษ

๓.๑ ให้นักศึกษากลุ่มทดลองทำแบบทดสอบก่อนเรียนแล้วทำการเก็บคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนไว้

๓.๒ ให้นักศึกษากลุ่มทดลองทำการทดลองใช้แบบฝึกทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษทุกแบบฝึกแล้วทำการเก็บคะแนนแบบทดสอบระหว่างเรียน

๓.๓ หลังจากให้นักศึกษากลุ่มทดลองได้ทดลองใช้แบบฝึกทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษครบแล้วจึงให้กลุ่มทดลองทำแบบทดสอบหลังเรียน

๓.๔ วิเคราะห์ข้อมูลคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียน ระหว่างเรียนและหลังเรียน

๔. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

๔.๑ สถิติที่ใช้ในการวิจัยในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

๔.๒ การหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษ ใช้สูตรการหาประสิทธิภาพ E_1/E_2 และใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษที่ ๘๐/๘๐

๔.๓ สถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบคะแนนทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนได้แก่สถิติ t-test independent

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยการพัฒนาแบบฝึกทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา มีผลการวิจัยดังต่อไปนี้

ผลการสำรวจข้อผิดพลาดด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา มีผลการวิจัยดังแสดงในตาราง

ตารางแสดงผลการสำรวจข้อผิดพลาดด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

ประเภทของข้อผิดพลาด	จำนวนนักศึกษาที่เขียนผิดพลาด	ค่าร้อยละ
๑. Conjunction	๗๒	๗๗.๗๖
๒. Fragment and run on sentences	๖๘	๗๓.๔๔
๓. Article	๖๔	๖๙.๑๒
๔. Preposition	๖๒	๖๖.๙๖
๕. Capital letter	๕๖	๖๐.๔๘
๖. Word choices	๕๒	๕๖.๑๖
๗. Adjective	๔๘	๕๑.๘๔
๘. Subject verb agreement	๔๔	๔๗.๕๒
๙. Passive voice	๔๒	๔๕.๓๖
๑๐. Pronoun	๔๑	๔๔.๒๘
๑๑. First language interference	๔๐	๔๓.๒๐
๑๒. Punctuation	๓๖	๓๘.๘๘
๑๓. Past tense	๓๒	๓๔.๕๖
๑๔. Infinitive	๒๔	๒๕.๙๒
๑๕. Present perfect	๒๒	๒๓.๗๖

จากตารางพบว่า ข้อผิดพลาดด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาที่ผิดพลาดมากที่สุดได้แก่ Conjunction จำนวน ๗๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๗.๗๖ ข้อผิดพลาดรองลงมาได้แก่ Fragment and run on sentences จำนวน ๖๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๓.๔๔ และ Article, Preposition, Capital letter, Word choices, Adjective, Subject verb agreement, Passive voice, Pronoun, First language interference, Punctuation, Past tense, Infinitive, Present perfect ตามลำดับ

ตารางผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษ

แบบฝึกทักษะ ด้านการเขียนภาษาอังกฤษ	คะแนนระหว่างการใช้แบบฝึก ทักษะด้านการเขียน ภาษาอังกฤษ			คะแนนจากแบบทดสอบ หลังเรียน		
	คะแนน เต็ม	ค่าเฉลี่ย	ค่าร้อยละ ของค่าเฉลี่ย	คะแนน เต็ม	ค่าเฉลี่ย	ค่าร้อยละ ของค่าเฉลี่ย
ชุดที่ ๑ Conjunction	๓๐	๒๔.๗๙	๘๒.๖๓	๕	๔.๑๐	๘๒.๐๐
ชุดที่ ๒ Fragment and run on sentences	๓๐	๒๕.๓๓	๘๔.๔๓	๕	๔.๒๓	๘๔.๖๐
ชุดที่ ๓ Article	๓๐	๒๔.๐๗	๘๐.๒๓	๕	๔.๐๓	๘๐.๖๐
ชุดที่ ๔ Preposition	๓๐	๒๕.๒๗	๘๔.๒๓	๕	๔.๒๗	๘๕.๔๐
ชุดที่ ๕ Capital letter	๓๐	๒๕.๙๐	๘๖.๓๓	๕	๔.๓๗	๘๗.๔๐
ชุดที่ ๖ Word choices	๒๐	๑๗.๑๗	๘๕.๘๕	๕	๔.๓๐	๘๖.๐๐
ชุดที่ ๗ Adjective	๒๐	๑๖.๕๐	๘๒.๕๐	๕	๔.๑๗	๘๓.๔๐
ชุดที่ ๘ Subject verb agreement	๒๐	๑๗.๒๓	๘๖.๑๕	๕	๔.๓๓	๘๖.๖๐
ชุดที่ ๙ Passive voice	๒๐	๑๖.๒๘	๘๑.๔๐	๕	๔.๐๖	๘๑.๒๐
ชุดที่ ๑๐ Pronoun	๒๐	๑๖.๒๔	๘๑.๒๐	๕	๔.๑๐	๘๒.๒๐
ชุดที่ ๑๑ First language interference	๒๐	๑๖.๗๓	๘๓.๖๕	๕	๔.๑๓	๘๒.๒๐
ชุดที่ ๑๒ Punctuation	๒๐	๑๖.๖๘	๘๓.๔๐	๕	๔.๒๐	๘๔.๐๐
ชุดที่ ๑๓ Past tense	๒๐	๑๖.๘๐	๘๔.๐๐	๕	๔.๒๓	๘๔.๖๐
ชุดที่ ๑๔ Infinitive	๒๐	๑๗.๐๗	๘๕.๓๕	๕	๔.๓๐	๘๖.๐๐
ชุดที่ ๑๕ Present perfect	๒๐	๑๖.๕๗	๘๒.๘๕	๕	๔.๐๗	๘๑.๔๐
รวมเฉลี่ย	๒๓.๓๓	๑๙.๕๑	๘๓.๔๘	๕	๔.๑๙	๘๓.๘๗

จากตารางพบว่า แบบฝึกทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพโดยเฉลี่ย ๘๓.๔๘/๘๓.๘๗ โดยมีค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ ๘๓.๔๘ และค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ ๘๓.๘๗ เมื่อพิจารณาประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) แต่ละแบบฝึกทักษะพบว่าแบบฝึกทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพของกระบวนการสูงสุด ได้แก่ แบบฝึกทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษชุดที่ ๕ Capital letter มีค่าเท่ากับ ๘๖.๓๓ แบบฝึกทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพของกระบวนการต่ำสุด ได้แก่ แบบฝึกทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษชุดที่ ๓ Article มีค่าเท่ากับ ๘๐.๒๓ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) พบว่ามีค่าอยู่ระหว่าง ๘๐.๖๐-๘๗.๔๐ โดยแบบฝึกทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพของผลลัพธ์สูงสุด ได้แก่ แบบฝึกทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษชุดที่ ๕ Capital letter มีค่าเท่ากับ ๘๗.๔๐ และแบบฝึกทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพของผลลัพธ์ต่ำสุด ได้แก่ แบบฝึกทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษชุดที่ ๓ Article มีค่าเท่ากับ ๘๐.๖๐ ผลการคำนวณประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษ พบว่า ประสิทธิภาพโดยรวมมีค่า ๘๓.๔๘/๘๓.๘๗ ซึ่งมีค่าสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ๘๐/๘๐ ที่ตั้งไว้และเมื่อพิจารณาแต่ละแบบฝึกทักษะพบว่า มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ๘๐/๘๐ ทุกแบบฝึก

ตารางผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษ

กลุ่มทดลอง	n	\bar{X}	S.D.	t
ก่อนเรียน	๓๐	๓๕.๔๐	๖.๙๕	๐.๐๐๐*
หลังเรียน	๓๐	๖๐.๐๗	๘.๘๗	

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตารางพบว่า นักศึกษาสาขาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ที่เรียนโดยแบบฝึกทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษมีทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกทักษะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

อภิปรายผลการวิจัย

งานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาแบบฝึกทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา เป็นงานวิจัยที่มุ่งเน้นที่จะแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับข้อผิดพลาดด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ซึ่งทักษะการเขียนเป็นทักษะหนึ่งที่มีความจำเป็นต่อการเรียนการสอนของนักศึกษา อีกทั้งนักศึกษาจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจและทักษะในด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อนำความรู้ ความเข้าใจและทักษะที่นักศึกษานำไปสอนให้นักเรียนตามโรงเรียนต่างๆ ที่นักศึกษาจะต้องออกไปฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูหรือตอนที่นักศึกษาจะต้องเป็นครูในอนาคต ถ้านักศึกษาไม่มีทักษะในการเขียนภาษาอังกฤษก็จะส่งผลทำให้นักศึกษาไม่สามารถถ่ายทอดประสบการณ์ ความรู้และทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษไปสู่นักเรียน

ได้ ดังเช่นงานวิจัยของ Salima. R. (2012: 318-327) ได้ค้นพบว่า ผู้ที่ขาดทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษอันเนื่องมาจากการขาดการฝึกฝน การขาดความรู้พื้นฐานส่งผลทำให้ผู้เรียนขาดแรงจูงใจในการฝึกปฏิบัติและพัฒนาทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษ ดังนั้นครูผู้สอนจึงมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาทักษะการเขียนของผู้เรียนเป็นอย่างยิ่ง จึงเป็นที่มาของงานวิจัยเพื่อพัฒนาทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาและหวังว่างานวิจัยนี้จะ เป็นนวัตกรรมที่ช่วยส่งเสริมทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษให้กับนักเรียน นักศึกษาและผู้สนใจได้นำงานวิจัยนี้ไปใช้ประโยชน์และต่อยอดความรู้ นอกจากนั้นแล้วงานวิจัยนี้อาจมีส่วนช่วยให้มีการยกระดับเกี่ยวกับความรู้ ความสามารถและทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษของพลเมืองในประเทศไทยจนสามารถพัฒนาทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้นไปจนทัดเทียมนานาชาติได้

ผลการสำรวจข้อผิดพลาดทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ทำให้เห็นได้ว่านักศึกษามีปัญหาเกี่ยวกับการทักษะการเขียนในด้านการใช้ประโยคภาษาอังกฤษที่มีใจความสมบูรณ์ จะเห็นได้จากผลการวิจัยตั้งแต่การใช้ Conjunction, Fragment and run on sentences ที่นักศึกษาเกิดข้อผิดพลาดทางการเขียนมากที่สุด อาจเป็นเพราะจากอิทธิพลจากภาษาแม่ (native language) ของการใช้ภาษาไทยเมื่อต้องทำการเขียนเป็นภาษาอังกฤษก็ยังคงคำนึงถึงการเขียนให้เป็นไปตามลักษณะตามรูปแบบของภาษาไทยจึงทำให้เกิดข้อผิดพลาดทางการเขียน นอกจากนั้นแล้วนักศึกษายังจะใช้ Google translate ในการช่วยแปลภาษา ซึ่งโปรแกรมไม่สามารถแปลภาษาได้ถูกต้องตามหลักการเขียนได้อย่างแน่นอน ผสมผสานกับตัวนักศึกษาเองก็มีความรู้ที่ไม่เพียงพอต่อการเขียนภาษาอังกฤษ จึงเป็นอีกองค์ประกอบหนึ่งที่ทำให้เกิดข้อผิดพลาดด้านการเขียน อีกทั้งความแตกต่างของสระและพยัญชนะในภาษาไทยกับภาษาอังกฤษมีความแตกต่างกัน จึงส่งผลทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการใช้ Article, Preposition และ Capital letter ซึ่งเป็นการใช้สระและพยัญชนะในภาษาอังกฤษที่มีความแตกต่างในการใช้เมื่อเทียบกับภาษาไทย

จากการพัฒนาแบบฝึกทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา พบว่า แบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ทุกแบบฝึกทักษะ โดยแบบฝึกทักษะที่มีค่าประสิทธิภาพสูงสุดและมีค่าประสิทธิภาพ(E_1/E_2) ใกล้เคียงกันคือ แบบฝึก ทักษะชุดที่ ๕ Capital letter ($E_1=๘๖.๓๓$, $E_2=๘๗.๔๐$) ซึ่งแบบฝึกทักษะชุดที่ ๕ เน้นการใช้ตัวพิมพ์ใหญ่ในการฝึกการขึ้นต้นประโยค เมื่อนักศึกษาได้ทำการฝึกทักษะบ่อยๆ จึงทำให้เกิดความชำนาญในการใช้มากขึ้น ส่วนในแบบฝึกทักษะที่มีค่าประสิทธิภาพต่ำที่สุด ได้แก่ แบบฝึกทักษะที่ ๓ Article ($E_1=๘๐.๒๓$, $E_2=๘๐.๖๐$) เป็นแบบฝึกทักษะเกี่ยวกับการใช้ the ซึ่งนักศึกษาประสบกับปัญหาการใช้เป็นอย่างมาก เนื่องจากเงื่อนไขของการใช้ the จะกล่าวถึงสิ่งที่กล่าวมาแล้วหรือสิ่งที่มีเพียงอย่างเดียว นอกจากนั้นแล้วอาจเป็นเพราะมุมมองของวัฒนธรรมการใช้ภาษาที่แตกต่างกันจึงทำให้นักศึกษาเกิดความสับสนในการใช้ Article จึงทำให้แบบฝึกทักษะที่ ๓ Article จึงมีค่ามีประสิทธิภาพต่ำที่สุด แต่ถึงอย่างไรก็ตามการที่แบบฝึกทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยได้ทำการพัฒนาขึ้นก็ยังมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ทุกแบบฝึกทักษะ อาจเนื่องมาจากผู้วิจัยได้พัฒนาแบบฝึกทักษะด้านการเขียน

ภาษาอังกฤษอย่างเป็นระบบมีขั้นตอนถูกต้อง ผ่านการประชุมกลุ่มย่อยจากอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษและด้านเทคโนโลยีการศึกษาและทำการทดลองใช้ (try out) อย่างเป็นขั้นตอนและปรับปรุงแก้ไขอย่างสมบูรณ์ จึงส่งผลทำให้แบบฝึกทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ทุกแบบฝึกทักษะ

ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา พบว่า นักศึกษาที่ได้ฝึกทักษะผ่านแบบฝึกทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษมีคะแนนเฉลี่ยด้านทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้เพราะนักศึกษาได้เรียนรู้ด้วยการฝึกปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง นักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติจริงกับแบบฝึกทักษะ ทำแบบฝึกทักษะบ่อย ๆ จนเกิดความชำนาญและยังมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ส่งผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนภาษาอังกฤษสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

๑. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

๑) การนำแบบฝึกทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษไปใช้นั้น ควรศึกษารายละเอียดเนื้อหา จุดประสงค์ และขั้นตอนการใช้แบบฝึกทักษะต่าง ๆ ให้เข้าใจเพื่อจะได้ใช้แบบฝึกทักษะได้ตรงตามวัตถุประสงค์และเกิดประสิทธิภาพกับนักศึกษาสูงสุด

๒) จากการศึกษาวิจัย พบว่าการสอนประกอบการใช้แบบฝึกทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษมีผลทำให้นักศึกษามีทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษสูงขึ้น ดังนั้นจึงควรจัดการเรียนการสอนประกอบการใช้แบบฝึกทักษะให้กับนักศึกษาในระดับชั้นอื่น ๆ ได้ต่อไป

๓) ในการนำแบบฝึกทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษไปใช้กับนักศึกษาในระดับชั้นปีอื่นหรือสาขาอื่นๆ อาจารย์ผู้สอนควรวางแผนกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนให้ต่อเนื่องเหมาะสม ระยะเวลาทำกิจกรรมให้เหมาะสมกับศักยภาพของนักศึกษาเพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

๑) ควรมีการพัฒนาแบบฝึกทักษะทางการเขียนภาษาอังกฤษ ในเชิงวิชาการ เช่น การพัฒนารูปแบบแบบฝึกทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ แบบฝึกทักษะสำหรับการบดคัดย่อเป็นภาษาอังกฤษ เป็นต้น

๒) ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะกับทักษะภาษาอังกฤษในด้านอื่น ๆ ระดับชั้นอื่นๆ ต่อไป เพื่อการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ที่ได้จัดสรรงบประมาณทุนสนับสนุนการทำวิจัยในครั้งนี้

บรรณานุกรม

- เกศินี บำรุงไทย. (๒๕๕๔). การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษระดับย่อหน้าของ
นักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. คณะศิลป
ศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- บริบูรณ์ ขอบทำดี. (๒๕๕๙). การพัฒนาสื่อและนวัตกรรมการเรียนรู้. กรุงเทพมหานคร: แดเน็กซ์.
- รัตน์ บัสนันท์. (๒๕๕๖). การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการศึกษา. พิษณุโลก: บักร้าฟัก.
- สุเทพ อ่วมเจริญ. (๒๕๕๘). การเรียนการสอน: การออกแบบ นวัตกรรมและเทคโนโลยี. นครปฐม:
โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุมาลี ชัยเจริญ. (๒๕๕๔). เทคโนโลยีการศึกษา หลักการ ทฤษฎี การปฏิบัติ Educational
Technology: Principles Theories to Practices. พิมพ์ครั้งที่ 2. ขอนแก่น: โรง
พิมพ์คลังนานาวิทยา.
- Langprayoon, P. (2559). Survey of Errors in English Writing of Thai EFL Students at
Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University. การประชุมวิชาการระดับชาติ
มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มศรีอยุธยา ครั้งที่ 7 พระนครศรีอยุธยา.
- Hickey, R. (2010). Varieties of English in Writing: The Written Word as Linguistic
Evidence. Netherlands: John Benjamins Publishing Company.
- Lomer, R.G. and Ashmun, M. (2010). The Study and Practice of Writing English.
Boston: Nabu Press.
- Maskari K.M. (2012). A Practical Guide to Business Writing. Writing in English for
Non-Native Speakers. USA: John Wiley & Sons Inc.
- Murray, N. (2012). Writing Essays in English Language and Linguistics: Principles,
Tips and Strategies for Undergraduates. England: Cambridge University
Press.
- Salima, R. (2012). Measures of Eliminating EFL Students' Errors in Writing. Social
and Behavioral Sciences 69: 318 – 327.
- Wallwork, A. (2013). English for Academic Research: Writing Exercises. USA:
Springer.
- Wallwork, A. (2011). English for Writing Research Papers. USA: Springer.
- Wallwork, A. (2014). User Guides, Manuals, and Technical Writing: A Guide to
Professional English. USA: Springer.
- Wilson, P. and Glazier, T.F. (2011) The least you should know about English.
Writing skills, form C. USA: Wadsworth